

Bir Acayip Adam

Suphi Suphi bir acayip adam
Suphi Suphi benim canım ciğërim
Kimse bilmez nereli olduđunu
Suphi Suphi bir acayip adam
Suphi suphi susar akşam oldumu
Bir cebinde das Kapital
Bir cebinde das Kapital
Bir cebinde kenevir tohumu
Suphi Suphi bir acayip adam
Suphi Suphi benim canım ciğërim.

“Fırtınadan arta kalmış bir teknede
Tevekkül içinde, görkemli sakalı
Ve iğreti parkasıyla
Gizlediđi macerasıyla
Bir acayip adam yařardı
Akşamları susardı
Ben konuşsam kızardı
Bir sürgün kasabasıydı
Bir eski zamandı, Hazırandı
Çocuktum evden kaçmıştım
Gelip ona sığınmıştım
Küçücük bir koydu sığdı
Burayı keřfeden belki oydu
Uzaktan kasabanın ışıkları yanardı
İçim anneyle dolardı ağlardım
Suphi şöyle bir göz atardı
Gizli bir cigara sarardı ağlardı
Sonra barışırdık ben flüt çalardım
Cigara sönerdi ağlardık
Nerden geldiđini bilmezdim
Kimsesizdi belki kimliksizdi
Onun macerası onu ilgilendirirdi
Kimseye iliřmezdi
Bir řeylere küfredirdi hep
Tedirgin bir balık gibi uyurdu
Bazen kaybolurdu arardım
Yağmurun altında dururdu
Bir kalın kitabı vardı cebinde dururdu
Hergün okurdu ben birřey anlamazdım
Kapağını seyreder duymazdım
Sakallı bir resimdi kimdi
Ne kadar mütebbessimdi
Sordum birgün Suphi’ ye
Söylediklerini niye anlamıyorum diye;
Bildiklerini, dedi, yüzleřtir hayatla
Ve sınamaktan korkma,
Dođruyla yanlışı o zaman ayırabilirsin
Ve onu anlayabilirsin

Sonra gülerdi
Günlerim yüzlerce ayrıntıyı merak etmekle geçerdi
Sonra yine akşam olurdu Suphi susardı
Ben konuşsam kızardı tekneye martılar konardı
Yüreğim Suphi' ye yanardı ağlardım
Suphi denize tükürürdü gökyüzünü tarardı ağlardı
Sonra barışırđık ben flüt çalardım
Yıldız kayardı ağlardık.”

.
Suphi Suphi bir acayip adam
Suphi Suphi benim canım ciğerim
Kimse bilmez nereli olduđunu
Suphi Suphi bir acayip adam
Suphi Suphi susar akşam oldumu
Bir cebinde das Kapital
Bir cebinde das Kapital
Bir cebinde kenevir tohumu
Suphi Suphi bir acayip adam
Suphi Suphi benim canım ciğerim.

.
“Bir sürgün kasabasıydı
Bir eski zamandı hazirandı
Çocuktum evden kaçmıştım
Gelip ona sığınmıştım
Bir gün aksilik oldu annem beni buldu
Suphi kaçıp kayboldu
Kasaba çalkalandı olay oldu
Ben sustum kanım dondu
Polisler onu bulduğunda tekti felaketti
Herkes meydanda birikti
Karakoldan içeri girerken sanki mağrur bir tüfekti
Ansızın dönüp bana baktı,
Anladın mı, dedi
Anladım dedim, anladım
Ve o günden sonra;
Hiç bir zaman, hiç bir yerde, hiç ağlamadım...”

<https://hunerakurdi.com/gotin/ahmet-kaya/basim-belada-1991/bir-acayip-adam/>